

Щербан А.А., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Україна – одна з небагатьох країн світу, в якій авіакосмічна галузь має досить високий рівень розвитку. Сьогодні зрозуміло, що належність країни до сучасного цивілізованого світу визначається рівнем її участі в авіакосмічній діяльності. У світі небагато держав, які могли б конкурувати з Україною у сфері авіаційних технологій. Це свідчить про те, що за роки незалежності Україна не лише зберегла, а й примножила величезний потенціал у зазначеній галузі. Авіаційна галузь України є однією з небагатьох, які забезпечують успішний розвиток нашої економіки, і має реальні перспективи виходу на міжнародні ринки високотехнологічної продукції. Авіаційний транспорт відіграє провідну роль у здійсненні міжнародного сполучення України. Відносини, пов'язані з перевезенням, регулюються окремою специфічною галуззю права, а стабільне функціонування повітряного транспорту залежить, насамперед, від організаційної складової пересувного процесу, котрою має забезпечуватися контроль за суворим дотриманням правопорядку та відповідальність за виявлені порушення нормативних приписів. Виходячи зі співіснування в механізмах правового регулювання держав національного та міжнародного законодавств, що базуються на колізійних засадах, можна помилково припуститися думки про тотожність інститутів «міжнародного приватного права» та «міжнародного публічного права», хоча, правовідносини, в яких беруть участь лише держави, а також міжнародні міждержавні організації або держава з однієї сторони, а з іншої – міждержавна організація, розглядаються вже поза сферою міжнародного приватного права, де панує протилежна [1, с. 39].

Головним регулюючим документом, що регулює авіацію у всьому світі є Чиказька конвенція, яка встановлює принципи авіаційної діяльності кожної країни-учасниці, принципи діяльності авіакомпаній, аеропортів, всіх учасників ринку авіаперевезень. Усі інші міжнародні документи, що застосовуються в міжнародній діяльності авіаційного транспорту, тільки є доповненням до цієї конвенції, вони конкретизують окремі її пункти та статті, надають

роз'яснення для її однозначного трактування та тлумачення всіма членами світового авіаційного співтовариства.

В Україні здійснено державне регулювання цивільної авіації, яке містить в собі забезпечення безпеки польотів, авіаційної безпеки, а також організацію щодо використання повітряного простору України. Крім цього було впровадження авіаційних правил та постійний нагляд за дотриманням авіаційних правил, встановлених законодавством України, Наприклад, з метою здійснення найбільш ефективного постійного контролю за виконанням обов'язкового авіаційного страхування цивільної авіації страхові компанії повинні своєчасно надавати до Відділу економічного аналізу та контролю за страхуванням Управління авіаційних перевезень та міжнародного співробітництва Департаменту авіаційних перевезень, аеропортів та міжнародного співробітництва Державіаслужби відповідну довідку щодо балансової вартості повітряних суден, які знаходяться на балансі авіакомпанії/авіапідприємства, в разі оренди ПС – надавати довідку від власника ПС [2, с. 117].

Щодо питань у сфері відповідальності перевізника за пошкодження вантажу, суди виходять із того, що згідно з частинами 1-3 ст. 909 Цивільного кодексу України за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити довірений їй другою стороною (відправником) вантаж до пункту призначення та видавати його особі, яка має право на одержання вантажу (одержувачеві), а відправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату. Укладення договору перевезення вантажу підтверджується складенням транспортної накладної (коносаменту або іншого документа, встановленого транспортними кодексами (статутами) [3].

Отже, цивільна авіація реалізує вимоги громадян та держави щодо повітряних перевезень та авіаційних робіт. Органи виконавчої влади забезпечують виконання державної політики у сфері авіації та використання повітряного простору України. Президент та Кабінет Міністрів України гарантують здійснення державної політики розвитку авіації України згідно Конституції та законів України.

Література

1. Міжнародне приватне право: навч. посіб. / Н.В. Аляб'єва, А.І. Демченко, Л.В. Красицька та ін. Київ: Центр учбової літератури, 2010. 316 с.
2. Повітряний кодекс України від 19 трав. 2011 р. № 3393-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 48-49. Ст. 536.
3. Цивільний кодекс України: станом на 2 серп. 2018 р. / Верховна Рада України. Кодекс від 16 січ. 2003 р. № 435-IV.